

با اسکن کیوآرکد مستند این گزارش را ببینید.

ماجراجویی در پیچ و خم مسیرها

«جاده‌گردی» فرصتی بی‌نظیر برای کشف طبیعت بکر و کسب تجربه‌های فراموش‌نشدنی است

گاهی دریایی از ابر، گاهی جنگل‌های انبوه و گاهی رودی که در کنار جاده جریان دارد. این جاده‌ها به‌خودی‌خود مقصد نیستند، بلکه مسیری برای لذت از سفر هستند. یکی از مهم‌ترین جذابیت‌های جاده‌گردی، توقف‌های کوتاه در روستاهای کوچک یا ایستگاه‌های جاده‌ای است. هر بار که برای استراحت یا خرید مواد غذایی توقف می‌کنید، فرصتی برای تعامل با مردم محلی دارید. همچنین جاده‌گردی فرصتی برای دور شدن از دنیای دیجیتال و غرق شدن در لحظه است. نبود اینترنت در بسیاری از نقاط این جاده‌ها، بهانه‌ای برای قطع ارتباط با دنیای شلوغ شهری و لذت بردن از زیبایی‌های واقعی زندگی است. شاید یک موسیقی ملایم در پس زمینه و بوی خاک و درختان که از پنجره ماشین وارد می‌شود، تمامی چیزی باشد که برای یک روز آرامش‌بخش نیاز دارید.

جاده‌گردی فقط سفر از یک نقطه به نقطه‌ای دیگر نیست؛ این یک ماجراجویی است که در هر پیچ و هر توقفش چیزی برای آموختن، دیدن و تجربه کردن دارد. در این شماره «سرزمین من» شما را به جاده ۷۷ یا هراز می‌بریم؛ جاده‌ای که قدمت آن به دوره ساسانیان در ۱۷۰۰ سال پیش می‌رسد.

به شمال، فرصتی است برای لذت بردن. از تماشای مناظر، شنیدن صدای طبیعت و گفت‌وگو با همراهان می‌توانیم لحظات فراموش‌نشدنی بسازیم و به ارزش واقعی سفر پی ببریم. اگر در مورد راه و مسیری که در آن قرار دارید از قبل اطلاعاتی کسب کنید قطعا همان جاده‌ای که بدون توجه و با سرعت بارها از آن عبور کرده‌اید، خودش به یک جاذبه گردشگری تبدیل می‌شود و جاده‌گردی، از آن تجربه‌هایی است که ترکیبی از هیجان، آرامش و کشف را به همراه دارد. هر مسیر، داستانی برای گفتن دارد؛ از مناظر خیره‌کننده‌ای که در مسیر می‌بینیم گرفته تا تجربه‌هایی که از آدم‌ها، روستاها و شهرهای کوچک در حاشیه آن کسب می‌کنیم و فرصت طلایی می‌یابیم برای دور شدن از شلوغی‌های شهری و نزدیک شدن به طبیعت بکر.

فرض کنید صبح زود از تهران حرکت می‌کنید و با یک لیوان قهوه داغ، وارد جاده‌های پیچ در پیچ کوهستانی می‌شوید. مه صبحگاهی روی کوه‌ها نشسته و دره‌ها هنوز در سکوت و آرامش هستند. جاده‌های شمال ایران به‌ویژه جاده چالوس و هراز، از محبوب‌ترین مقاصد جاده‌گردان هستند. هر پیچ و هر دور این جاده‌ها، شما را با تصویری جدید روبه‌رو می‌کند؛

مهلا داریان / دبیر سرزمین من

شاید شما هم مانند خیلی‌های دیگر، استارت ماشین‌تان را که می‌زنید، پایتان را روی گاز می‌گذارید و درست مقابل محل اقامتان در مقصد ترمز می‌کنید یا ممکن است تنها به اصرار همراهانتان جایی توقفی کوتاه داشته باشید و حتی در هنگام توقف هم نگران این باشید از آنهایی که سبقت گرفته‌اید، باید دوباره سبقت بگیرید و این بار با سرعت بیشتری برانید. راستی این همه عجله برای رسیدن از کجا می‌آید؟ عجله برای رسیدن به نقطه‌ای نامعلوم در آینده! آیا تا به حال به این فکر کرده‌اید که آینده و زمان را ما خودمان خلق کرده‌ایم و برای رسیدن به یک مقصد نامعلوم این همه تلاش می‌کنیم.

می‌گویند زندگی مقصد نیست. زندگی یک راه است؛ راهی که در آن باید تنها از مسیر لذت برد و این همان زندگی کردن در لحظه حال و اکنون است؛ همان چیزی که در همه تعالیم معنوی به آن اشاره شده است. هر سفری، چه سفر بزرگ زندگی باشد و چه یک سفر ساده